

Нашият час

Бр.1/2019г., ВЕСТНИКЪТ СЕ ИЗДАВА ОТ КЛУБ „АЗ И НИЕ“ НА III в клас, цена: 1лв.

Създаването на този вестник бе повик на нуждата за още една изява.

Някой скептик би казал, че това е архаично на фона на всички електронни медии. Ние, учениците, родителите и учителите на III „в“ казваме: Вестникът е поле за изява на мислещия човек, талантливия автор на репортаж, на бъдещия журналист. Този, който търси среща с твореца ще надникне тук. Водени сме от намерението да ви срещнем с профила на учителя от нашето училище, с постиженията на бивши и настоящи ученици, все вълнуващи факти от живота на нашето пъстро общество. Най-малко четири са световите в училището ни - ПАТРОНЪТ, УЧЕНИЦИТЕ, УЧИТЕЛИТЕ И РОДИТЕЛИТЕ. Тук имаме голямото желание да ви въведем в живота, фактите и събитията от процеса на обучението и от успехите ни, не са само от градски, но и от национален мащаб. Уповаваме се на силата на словото, което укрепва връзките между хората. В този смисъл издаването на училищен вестник е по възрожденски чиста и просветителска мисия. Това е мисия на будното вдъхновение и смелото перо. Мисли за нашата усмихната среща с теб, читателю, като за среща на единението между родители, учители и ученици! Ако смятате себе си за буден гражданин, прочети ни и ни пожелай да растем като граждани, които са част от модерната национална общност!

Г-жа Л. Червенкова, класен ръководител на III в

Интервю с госпожа Мариана Халачева, директор на Трето ОУ

Г-жо Халачева, в навечерието сме на Празника на Трето ОУ „Братя Миладинови“. Какво за Вас означава тази дата?Свързвам тази дата с възнение заради предстоящия празник, който всички ние очакваме с нетърпение. Свързвам този ден с упоритата работа на учители и ученици, които се грижат за перфектното отбелязване на Празника на нашето любимо Трето ОУ „Братя Миладинови“. Свързвам празника с ведрите усмивки на децата, които гаят нашите лица като топлото пролетно слънце. Не на последно място – с вниманието, с което ни обгръщат нашите гости.

Вие сте дългогодишен директор на Трето ОУ „Братя Миладинови“. Имате много постижения. С кои от тях се гордеете най-много?Постиганията на един директор, са постиженията на учителите, които ръководи, и на техните ученици. Гордея се, че в училището ни се обучават добри, сърдечни и талантлив деца. Гордея се, че те успяват във всяко едно свое начинание и че печелят множество областни, национални и международни конкурси и състезания. Надделяват над своите опоненти в спортни състезания, изграждат себе си като целеустремени личности. Гордея се, че Трето ОУ бе обявено за иновативно училище за учебната 2018/2019 година и през следващите четири години, ние ще успеем да покажем още от уменията и професионализма си. Гордея се, че в училището работят 36 висококвалифицирани преподаватели, способни да развият и творческите умения на своите ученици в различни области.

Кое прави нашето училище уникално?Нашето училище наистина е уникално. Ще се повтори... уникално е със своите ученици и техните учители. Всяко дете е неповторимо. Носи в себе си палитра от чувства и емоции, от желания и възможности. Важното е ние, учителите, да намерим пътеката към детската душа, за да може то да се разгърне и покаже своя потенциал и талант.

Кои са акцентите тази година в събитийния живот на Трето ОУ?В училището кипи творческа дейност. Почти всеки ден има някакво събитие. Всички те са значими и важни. Доказателство за това е сайтът на училището, с рубриките, от които всеки може да проследи събитийния живот до този момент. Продължаваме сътрудничеството и приятелството си с училището в Като Неврокопи, Република Гърция; участието си в състезания, конкурси и турнири, в които, сигурна съм, че отново ще бъдем на челни позиции, както е и сега. Работата ни по различни проекти и програми е в своя апогей и очакваме скоро да берем и плодове от този невероятно ангажиращ, но полезен процес.

Какво Ви вдъхновява в напрегнатия Ви работен ден?Вдъхновяват ме блестящите детски погледи, жадни за знания и интересни преживявания. Чувствам се окрилена, когато някои родител изкаже своята благодарност от добре свършената работа на учителите, или от моята. Вдъхновява ме борбеният дух на децата, родителите и учителите за постигане на целите, на успехи.

Кое е различното и полезно послание, което искате да предадете на своите ученици?Скъпи, ученици! Преследвайте целите си, борете се за по-добър живот заедно със своите родители и учители! Отстоявайте своите позиции! Никога не се предавайте и отчайвайте – винаги има изход от трудна ситуация! Вие можете и ще успеете! И продължавайте да мечтаете, защото вашите мечти ще станат реалност!

Какво ще пожелаете на колегите си?Колеги, продължавайте да бъдете толкова всеотдайни, каквито сте сега и не забравяйте, че нашата обща мисия е благородна, ценна. С нашето постоянство и усърден труд ще постигнем всичко замислено и ще бъдем удовлетворени от успешно свършената работа. Продължавайте да насърчавате и напътствате своите прекрасни ученици. Вашето дело е безценно.

Интервюто взеха: Константина Ушилкова, Георги Жостов, Виктор Дерменджиев, Петя Купенова

Поздравителен адрес от г-н Богдан Боцев – народен представител

Скъпи учители и ученици от Трето ОУ „Братя Миладинови“, Честит патронен празник! В днешния ден, когато почитаме паметта на братята Димитър и Константин Миладинови, Вие трябва да бъдете горди, защото сте достойни техни наследници! Двамата братя са изтъкнати възрожденци и просветители, пазители на българския фолклор, участвали в борбите за национална независимост. През целия си живот те са се ръководили от своя патриотизъм и будителски дух, създали са много и са съхранили още повече от творчеството на народа ни за бъдните поколения. Когато такива славни българи са избрани за патрон на Вашето училище, това е голяма чест, но и голяма отговорност. Всеки един от вас през годините досега, а и от тук нататък трябва да даде част от себе си, за да изпълни мисията на Трето основно училище „Братя Миладинови“ - чрез качествен образователен процес да обучава, възпитава и мотивира за учебна дейност своите възпитаници, да открива и развива техните заложби, да опазва здравето и живота им и да създава условия за щастливо детство на всяко дете. От сърце Ви желая да продължавате с амбиция, упоритост и много творческа енергия да изпълнявате, както досега тази своя мисия. Бъдете здрави, мотивирани, все така иновативни и пълни с идеи! Скъпи ученици, бъдете смели, бъдете любознателни, бъдете оптимисти и реализирайте мечтите си в своята Родина! Скъпи учители, бъдете все така търпеливи, всеотдайни и загрижени за нашите деца, учете ги и ги напътствайте, както досега! Честит патронен празник!

ДО Г-ЖА МАРИАНА ХАЛАЧЕВА
ДИРЕКТОР НА
ТРЕТО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ
„БРАТЯ МИЛАДИНОВИ“
ГР. ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаема г-жо Халачева,
Изключителна чест и удоволствие е за мен да Ви поздравя по повод празника на Трето основно училище „Братя Миладинови“, гр. Гоце Делчев. Изразявам уважението си към Вас и екипа, който ръководите за активната работа и утвърждаването на училището като водеща образователна институция, достойно носеща името на братята Константин и Димитър Миладинови.

Уважаеми учители,
Вие пишете първата буква в житейската книга на децата ни и отваряте мирогледа им към света. През многовековната история на нашата държава, училището винаги е било символ и опора на националната ни идентичност, гаранция за успеха и бъдещето на България. Бъдете упорити и с присъщия Ви професионализъм и любов вдъхновявайте своите възпитаници!

Скъпи ученици,
Обичайте и пазете родния си език! Почитайте учителите си, които с толкова любов и търпение следват своята мисия – да Ви образоват и просветят! Бъдете любознателни и последователни в откриването на нови хоризонти! Нека неугасващия творчески дух и желание за знание Ви водят напред към върховете на успеха! Бъдете горди със своите знания и стремежи! Бъдете отговорни млади българи!

Честит празник!

АСИМ АДЕМОВ,
Член на ЕНП / ГЕРБ
в Европейския парламент

Цвете
Нежно, ароматно
Ухае, хубавее, радва.
Пролетно цвете
Красота.
Йоана Самарова

На гости на училищния психолог

Г-н Валентин Атанасов е психолог в училището от 2015 г. Посетихме го в кабинета му между две посещения на ученици. Доверието към него е голямо, а децата днес се нуждаят от него. Какво сподели той за работата си в училището...

За тях нямам време. Случва се да работя до късно вечер и тогава не ми остават физически сили. Не ми стигат и силни думи, с които да се обърна към всички родители и да им кажа: не обичайте децата си с деспотична любов, не ги дразнете, поучавайте ги и ги наставлявайте духовно. „Детето расте не от хляб, а от радост“, гласи Азербейджанска поговорка.

Защо избрахте точно психологията? Тя избра мен. Вероятно такъв отговор се чува често, но при мен е точно така. Съученичка от гимназията ми каза, че на въпроса й „Какво ще учиш след 11 клас?“ аз съм бил отговорил: „Психология“. Това не се случи. Тогава не исках никой да знае, че съм се ориентирал да следвам Теология (богословие) в Софийския университет. Едновременно с тази специалност записах и втора. Баща ми, който е бивш военен, беше против да остана само с това образование. Заради него започнах да уча Международни икономически отношения в Свободния факултет на УАСГ. В една и съща година трябваше да пиша две дипломни работи, но се дипломирах и по двете специалности успешно. Минаха няколко години и аз отидох да уча в Атинския университет. И така четвърт век от моя живот (25 години) премина в четене. Реших, че вече е време и да работя. Поговорката „Учи мама, за да не работиш“, нещо не излезе вярна за мен. Започнах работа, но нещо ми липсваше. Усещах празнота и незавършеност. Мислех да запиша нова специалност и се колебаех между три – Балканистика, Туризм, Начална педагогика. Разговаряйки с моята учителка по астрономия от ПМГ „Яне Сандански“ тя ми каза „Защо не запишеш психология, ти така умееш да ...“. В този момент нещо в мен се отвори, проблесна ми. Същата седмица си подадох документите и започна моя нов път на нови предизвикателства и приключения. Бях един от най-възрастните в курса, но не усещах разликата с младите студенти. Летях. Изпитвах такава жажда за знания (впрочем бяхме много силен курс). Дипломирах се една есен и веднага се появи възможност да започна работа в Трето основно училище. „И това ако не е знак“ – помислих си. Знаех, това е моят път. Неусетно как от едно обучение по метода „Детски умения“, преминах в дебрите на психотерапията. Усъвършенстването в психотерапията „начало има, но няма край“, както казва моят ментор от ПИК център, гр. София. Получих много от него. Той завинаги промени мисленето ми, живота ми. Така че още съм ученик и се уча всеки ден. Благодарен съм на много хора, но когато казвам, че съм избран от психологията се сещам и за друго. Нямах никакви пари, за да плащам скъпите семестри..., но и това се подреди по чуден начин. Няма да навлизам в подробности, само ще кажа БЛАГОДАРЯ.

Лесно ли се печели доверието на дете? Няма по-лесно нещо от това, когато си естествен. Децата чувстват и усещат нещата със сърцето (също както и Малкият Принц на Екзюпери). Като малки са толкова отворени към света и към другите, че чак се чудя, какво се променя! С порастването губят най-хубавите си качества – вярата, находчивостта, уменията да обичат без предрасъдъци и пр... Някъде в пубертета дават „курбан“ всичко придобито от детството и стават други. Децата обичат да бъдат изслушвани. Ще ви издам една тайна – те коригират поведението си заради възрастния, когато той ги е изслушал, разбрал и им се е доверил. Заради нас те се променят към добро и пак заради нас те се променят към зло. Ще дам един пример с пушенето. Традиционно се смята, че децата започват да пушат, взимайки пример от връстниците си. Проучване на психолози доказва, че вредният навик се дължи най-вече на родителите. И друг един пример. Водят при мен дете „анатемосано“ от другите, защото е агресивно. Разговаряме. Създаваме работещи лично за него стратегии, които да използва при проблем и след един час вече гледа по друг начин на света и на хората. Имал съм срещи с възрастни, които са убили доверието в детето си с многото и постоянни упреци, обвинения, съмнения, наказания. „Той се затвори? Вече не говори с нас. Агресивен е към учителите“. Доверието. Доверието го няма.

На какво искаш да обърнеш повече внимание в работата, но не ти достигат време и сили? Не искам да обръщам внимание на работата си. Не живея, за да работя... Искам да обръщам внимание на семейството си. на приятелите си. Уви!

Какъв е подходът ти към трудните ученици? Трудните деца движат света. Обаче да си родител на такова дете - своеволно, инатливо, непокорно, със свое мнение по всеки въпрос, с тежък характер и свободолюбив дух, може да се окаже сериозно предизвикателство. Моят личен подход е кодиран в една българска поговорка: „Два остри камъка брашно не мелят“. Трябва да сме наясно кога да свием платната, кога да хвърлим спасителния пояс, кога да отстъпим назад и кога да дадем пълен напред към „окото на бурята“. Подходът не е само един. Този въпрос е труден. Много често обаче именно днешните трудни деца са утрешните лидери. Те знаят какво искат и имат силата и решимостта да го постигнат. Вярно е, че са трудно управляеми, но също така е вярно, че чрез тях можем да научим много неща за живота и за самите себе си. Аз лично изпозлвам много разбиране, мъдрост и цялото си чувство за хумор. А вие, които сте всекидневно до такива деца впрегнете енергията им в конструктивни дейности. Ще видите, че животът с трудните деца може да бъде пълноценен, обогатяващ и невероятно забавен, се казва в една от книгите на Андрю Фулър.

Какво е необходимо, за да бъде успешна връзката ни с детето? Отговорност. Близост. Истина. Честност. Като съберете първите букви на тези четири думи ще откриете онова, което прави успешна всяка връзка. Към този позитивен родителски арсенал нека добавим: авторитет, близост, емпатия, заинтересованост, морал, подкрепа, разбиране, такт. Детето има нужда от правила, задължения (за да се почувства част от семейството) и яснота във взаимоотношенията. Много често обаче изпращане двусмислени или „лоши“ послания като „от теб нищо няма да стане“, „ще ти скъсам ухото / счупя главата“ и пр.. Аз ще попитам – „Успешна ли ще е такава връзка?“

Какво е нужно, за да дадем истинската свобода на детето, за да бъде свободно? Трябва да го научим да взема свободно решения, като прави разлика между добро и зло; да насочваме внимание върху добрите качества на децата; да общуваме позитивно с децата и да играем с тях, защото така ги учим да саморегулират своите емоции; да са свободни от гняв, като им покажем как могат да го овладяват, но без да го трупат в себе си. Като чуя думата свобода се сещам за Васил Левски и затова нека следваме безотказно съвета му: „Всеки ден на детето да започва с радост и да завършва с мир!“

Сладкодумен е нашият психолог и не ни се излиза от уютния му кабинет! Пожелаваме му здраве и по-малко агресивни прояви!

На гости при господин Каракиев

Господин Васил Каракиев работи в училището за трета година. За тези години се утвърди като обичан от учениците учител. Каква е тайната му? Ще се опитаме да я открием като разговаряхме с него в неговата обичайна среда-сред учениците от II б клас!

Господин Каракиев, какво е усещането да сте толкова млад и вече да имате толкова опит зад гърба си? Не бих казал, че имам голям опит, но в момента трупам такъв като учител в Трето основно училище. Днес ни гостувате в много интересен час. Имаме самоподготовка по БЕЛ. Учениците са подготвили много интересни карти, с които ще представят любим автор и любимото негово произведение.

В Защо решихте да станете учител? Това е все пак нещо, което не много хора имат смелостта да изберат като професия Още преди да завърша средното си образование бях решил, че точно педагогиката ще бъде моя професия.. Аз се виждах като учител. Пред мен стояха две възможности: едната възможност бе да стана учител по физическа култура или начален учител. Професията на началния учител ми харесваше повече. В момента освен, че работя в училище съм и треньор по канадска борба. Тренирам млади деца с подчертан интерес към този спорт и такива, които искат да се чувстват добре и да спортуват.

Забелязваме, че винаги сте заобиколен от вашите ученици. Те ви споделят, вслушват се в думите Ви. Това ли е начинът да спечелите сърцата им? Хората са ме спирали и ми са казвали, че имам потенциал да общувам с децата и замисляйки се върху това се насочих именно към професията на началния учител. При по-малките и с моя подход смятам, че нещата се получават.

Имало ли е моменти, в които сте съжалявал, че избрахте точно кариера като учител? Винаги има такива моменти, но смятам, че по-важно е как ще ги посрещнем. Дали ще се опитаме да извлечем от тях ползите и така да продължим напред още по-силни. Това е като в живота. Има силен вятър, който те духа и се опитва да те спре, но характерът е този, който ще те накара да продължиш напред.

Има ли на кого да подражавате що се отнася до учителството? Да. В нашето училище има много добри учители, на които всеки може да подражава и дори да завижда за нивото им. Аз подраждавам на моята колежка - г-жа Мария Пиргова. Тя беше тази, която ме въведе с пълна сила в професията. Тя ми даде подход към учениците, даде ми практически знания и опит, които не мога да ги науча никъде.

Имате ли идол и ако да, то може ли да разкажете за него? Идоли съм имал много през различните етапи от живота ми. Това е характерно за детската възраст. Идолите са до време. Интересите също се променят с времето. Каквито ми са били интересите, такъв ми е бил и идола. В момента точно за идол не мога да се сетя. Но пък искам аз да съм идол или поне се опитвам на накарам подрастващите да харесват спорта и да спортуват. Мозъкът на децата чрез спортуването се освобождава от напрежението и след каквато и да е тренировка се чувстваме като нови.

Трудно ли е да огранотявате? Разбира се, че огранотяването е едно от най-трудните неща. Усилията и на учителите, и на учениците са големи. Трудността идва от това, че първокласниците са и в напълно нова среда. Работата ни е да ги предразположим така, че учениците да са свободни и да се чувстват така, сякаш са си вкъщи. В училищната работа именно учителят е този, който е винаги до децата, напътстваме ги, наблюдаваме, помагаме.

Какво е пожеланието Ви към учениците и учителите от нашето училище? Обръщам се първо към учениците: нека да се учат, нека изпитват удоволствие от ученето, нека да намират смисъл в ученето! И така, с ученето да вървят напред! Да постигат своите цели в живота. Към колегите: Пожелавам ви лека работа, успех във всяко начинание, приятен празник, с който ще изненадаме и ученици, и учители! И към всички: Да бъдем здрави, успешни, щастливи и да се радваме на усмихнатите лица на учениците!

Интервюто взеха: Йоана Самарова, Иван Вранчев и Денис Видев от III в клас

Класиране на стихотворения от конкурса „Обичам моето училище“

Категория I-IV клас

1 място- Георгия Щуркова- IV а клас със стихотворението „Моето училище“

2 място- Андрея Щуркова- III б клас със стихотворението „Моето училище“

3 място- Стефания Димитрова-III б клас със стихотворението „В училище“

Категория V-VII клас

1 място- Снежана Костадинова VII б клас със стихотворението „Училище мое“

2 място- Мария Петелова VII а със стихотворението „Моето училище“

3 място Магдалена Петелова VII а със стихотворението „Обичам моето училище“

Категория „Родители“:

Петя Таранинова за есе

Категория „Картини“

1 място- - Симона Гоергиева IV а клас

2 място- Гергана Халачева II а клас

3 място Мартин Стоев III а клас

Насладете се на призовите произведения на следващата страница ☺

1 място- Симона Георгиева IV „а“ клас

2 място – Гергана Халачева, II „а“ клас

3 място – Мартин Стоев III „а“

Училище мое

Училище-светило,
славата си с труд придобило.
Историята си разказва,
Успехите си днес показва.

Горим с пламък неугасим,
творим с ума си неуморим.
Гордеем се ,че днес си тук, сред нас,
И темата за теб слушаме в захлас.

Герои със остри умове създаваш,
безгранично ти обич раздаваш.
Героите с чисто сърце ликуват,
Без теб те нямаше да царуват.

Без да искаш ти отплата,
днес си с нас на всяка важна дата.
Без да искаш цветя, венци
отваряш очите на слепци.

Училището ни е извор на надежда,
децата уверено повежда.
води ги по пътя на успехи,
облича ги в брони и доспехи.

Поклон пред учители добри!
Поклон пред майки и бащи!
Поклон пред теб училище, създаващо
творци!
Снежана Костадинова- 13 г., VII б клас

Моето училище

Моето училище е тъй прекрасно
в него аз се уча, в него расна.
Щом прекрача прага му наесен
в сърцето ми запява чудна песен.

Книжки, чанти и тетрадки,
мигове с приятелите сладки.
Стая пълна със деца
и усмихнати лица.

Ето я учителката влиза,
на дъската аз излизам
и урока аз изпявам,
пак шестлица получавам.

Сутрин рано ставам,
гледам да не закъснявам.
С домашните проблеми нямам
винаги навреме ги предавам.

В моето училище се чувствам тъй
свободна
сякаш съм под стряха родна.
Пея, уча и мечтая,
всичко искам аз да зная.

На посещение в общинските медии

За да се докоснем до света на журналистиката отблизо, членовете на клуб „Аз и ние“ посетихме радио В-99 и Телевизия Кабел Сат Запад. Също така, разговаряхме с един от дългогодишните журналисти в област Благоевград – Александър Мандажиев.

Александър Мандажиев ни запозна с тънкостите при създаването на качествен вестник и ни увери, че пътят на словото не е лесен, но с постоянство и усърдие можем да постигнем всичко!

Посещението в радио В-99 бе изключително занимателно и полезно.

Опознахме отблизо още една медийна професия, тази на радиоводещите. И дори самите ние влязохме в ролята на водещи!

Всички дружно издекламирахме „Отечество любезно“ пред микрофона.

В Кабел Сат Запад ни разказаха професионално и достъпно как се раждат новините. Как да избегнем фалшивите новини и как е добре да се държим пред и зад камера. Посещението ни в единствената телевизия на територията на Гоце Делчев бе незабравимо и за него ще разкажем в следващия брой на „Нашият час“!

Из летописната книга на III ОУ:

- ❖ На **28.02.1934 г.** Учителският съвет взема решение училище „ Отец Паусий“ да се наименова „ Братя Миладинови“.
- ❖ В периода **1950-1957 г.** начално училище „Братя Миладинови“ прераства от начално в Основно такова.
- ❖ През **1973-1976 г.** се изгражда нова сграда. Първата копка прави министърът на Министерството на науката и просветата – Ненчо Станев.
- ❖ **1976-1977 г.**- Първата учебна година в новата сграда. Тържественото откриване и богата програма е на 31.май 1977 г. от министър Ненчо Станев.
- ❖ **1977 г.**- начален учител от училището- Кирил Узунов е награден с орден „Кирил и Методий“. /За отбелязване е, че от неговата фамилия в училището са учили и работят 3 поколения- той, съпругата му- Виолета Узунова, дъщеря му, в момента учител в училището, Диана Узунова и внучките му Мария и Николая Узунови, които завършват вече и висшето си образование/.
- ❖ На **15.09.1984г.** училището получава знамето- „ Окръжен първенец“, а директорът Ангел Вълчев е награден с грамота от Съюза на българските учители.
- ❖ На **30 май 1984 г.** за първи път прозвучава химнът на III ОУ „ Братя Миладинови“, изпълнен от хора на учителките под диригентството на учителя Иван Мандев.
- ❖ През учебната **1961/ 1962 г.** е създаден първият училищен хор с ръководител- Кирил Узунов. Той също така е и директор на училището в периода 1970 до 1972 г.
- ❖ На **31 март 1978 г.** за първи път се чества тържествено Патронния празник на училището. Това събитие е проведено във физкултурния салон, където всички класове са се представили по една сценка.
- ❖ За **24-и май 1983 г.** бе подготвена гимнастическа продукция от 98 ученици. Продукцията е била подготвена от учителите по Физическо възпитание – Боян Думанов и Б. Тонев.
- ❖ На **28 януари** бе проведено състезанието „Бързи ,смели ,сръчни“ и то бе заснето от Българска Национална телевизия.
- ❖ През пролетта на **1984 г.** с труда на учителите се загражда градинката на училището , оформят цветни алеи, които са оформени и с речни камъни.

Среща с поколения възпитаници на Трето ОУ

Анелия Найденова и Йоана Самарова от 3 „в“, майка и дъщеря възпитаници на Трето ОУ

Елена, Методи и Константина Ушилкови

Николина Чакърдъкова, Васил Чакърдъков и Мария Чакърдъкова – Бакалова

Сем. Караулиевци, три поколения възпитаници на Трето ОУ

Евгения Какалова – дългогодишен начален учител в Трето, г-жа Катерина Щранкова и децата ѝ – три поколения

Сем. Шагови – две поколения

Вили и Гергана Попови, майка и дъщеря, възпитаници на Трето ОУ

Госпожа Мария Пиргова и внукът ѝ Христо Бацалов от VI „а“ клас

Карина Караиванова е бивш заместник министър на финансите и бивш председател на Комисията за финансов надзор. В момента е в борда на директорите на банка в Лондон.

Благодаря, че си спомняте за мен и ме виждате като един успял човек, направил първите си стъпки от Трето основно училище „Братя Миладинови“ гр. Гоце Делчев. Когато чуя думата училище, винаги се връщам към моето детство и моето първо училище. С умиление си спомням за моите съученици и учители. И когато съм си у дома и минавам край Трето основно училище, в съзнанието ми изплуват различни моменти от ученическите ми години. С много свои съученици поддържам връзки и се виждаме, когато имам свободно време. И тогава си спомняме различни случки, повечето весели и се смеем от сърце, особено ако с нас е и Павката Петелов (веселяк е и сега). С трепет и възмущение си спомням първите ми учители г-жа Киримова и г-жа Дишлянова, класния ми ръководител г-жа Серкеджиева, учителката ми по математика г-жа Маргаритова и всички, които освен знания са ни учили на добродетели. Спомням си веселите екскурзии, с които опознавахме красивите кътчета на България и които ни научиха на родолюбие и патриотизъм.

Ученическите ми години са мило, неповторимо изживяване, изпълнено с благодарност към всички учители от моето първо училище. След Трето основно училище завърших гимназия „Яне Сандански“ с профил математика и английски език. Придобих магистърска степен в Стопанския факултет на СУ „Климент Охридски“. Имам множество специализации в Ирландия, Лондон, Япония и Индия. Продължавам да уча всеки ден за да се справям добре с ежедневните предизвикателства. А рецепта за успех готова нямам! Мисля, че всеки я намира сам, според интересите и целите, които си поставя, според знанията и уменията, които притежава. Зная само, че без целенасочени усилия, постоянство и любов към това, което човек върши, успехите идват рядко. На учителите от Трето основно училище пожелавам винаги да бъдат така всеотдайни в работата си, да подкрепят учениците си в техните стремежи и мечти, да дават не само знания, но да ги учат преди всичко да станат добри хора.

С уважение и признателност ваша бивша ученичка Карина Караиванова.

Павел Петелов и дъщеря му Гургана, две поколения възпитаници на Трето ОУ! Ето и какво сподели г-н Петелов пред нашите репортери:

„Трето ОУ „Братя Миладинови“ за мен е най-доброто училище. Там израстнах с прекрасни съученици и страхотни учители. Моята класна ръководителка госпожа Серкеджиева беше в основата на моето израстване. Няма да споменавам успехите в днешно време на моите съученици, но това е училището, което остана моето любимо и до днес! Спомням си всички учители с добро, но ще спомена още веднъж моята класна ръководителка госпожа Серкеджиева. Тя беше човек с талант за съжаление който в днешно време се среща много рядко! Аз Павел Петелов директор маркетинг и реклама в най-сериозната медия в Югозападна България ще отправя призив по случай Патронният празник на училището към учениците да мечтаят повече. Ученето идва с времето. А към учителите да бъдат по-толерантни и по-търпеливи към днешното много бързо развиващо се поколение!“

Това са част от нашите бивши възпитаници, постигнали успехи в страната и в чужбина.

Пролет
Нежна, красива
Съживява, украсява,
затопля
Пролетта е радост.
Хубост

Виктор Дерменджиев

В следващата рубрика се
срещаме с част от многото
изявени възпитаници на Трето
ОУ! Срещнахме се с Марина
Зайкова от IV „б“, Георги
Шагов от VI „а“ клас и
Станимира Василева от V „б“

Марина, би ли споделила как стана първата ти среща с художествената гимнастика? Марина Зайкова: Когато бях на 5 години майка ми ме заведе в залата по гимнастика и постепенно реших, че това е моят спорт.

Разбрах, че обичаш много учебните предмети? Кои са най-предпочитани от теб и защо? Моите най-предпочитани учебни предмети са български език и литература, защото в тях разкривам себе си.

Каква искаш да станеш като пораснеш? Желая да стана лекарка и да помагам на хората.

Мечтаеш ли и коя своя мечта би ни споделила? Мечтая да постигам всички цели, които си поставям и да се усъвършенствам.

Радваш ли се за последния ти успех - на национално състезание „Любословие“ си в зоната на четвъртите в страната? Усещането е страхотно и ще се старая да постигам още такива резултати.

Кой свой успех до сега цениш най-много? Всички мои постижения са наистина много ценни.

Какво би пожелала на себе си и разбира се, на учителите ти и на съучениците си? На моите учители пожелавам да бъдат здрави, да продължават да дават всичко от себе си за своите ученици, на съучениците ми желая да следват мечтите си, а на себе си - упоритост и щастие.

Слънце

Златно, топло

Грее, усмихва
се, загрева

Прави ни
щастливи.

Звезда.

Димитър Караилюев, III „в“

Изявените ученици на Трето ОУ

Георги, би ли споделил как стана първата ти среща с футбола? Георги Шагов: Аз от малък харесвам този спорт. Когато бях във втори клас един съученик ме запали. Той ме покани на една тренировка в отбора в който играеше и ми хареса. Тогава започнах да посещавам и аз клуба.

Разбрах, че обичаш много учебните предмети? Кои са най-предпочитани от теб и защо? Аз разбира се обичам най-много физическото възпитание и спорт, но обичам и Географията. Много ми е интересна. Обичам математика. Обичам и други предмети. Обичам си и преподавателите. Обичам си училището.

Какъв искаш да станеш като пораснеш?

Професионален състезател по мотокрос.

Мечтаеш ли и коя своя мечта би ни споделил?

Мечтая! Пак е свързано с мотокрос.

Кой свой успех до сега цениш най-много? Имам много успехи. Но най-много ценя успехите в училище.

Какво би пожелал на себе си и разбира се, на учителите ти и на съучениците си? Пожелавам си здраве. За учениците и учителите ми също. Успех! Упоритост! И само напред и нагоре!

Разкажи нещо за себе си? Станимира Василева: Аз съм ученичка от пети клас и от много малка пиша стихотворения и разкази.

Кое те вдъхновява да пишеш? Да пиша ме вдъхновява всичко около мен, което ми харесва. Вдъхновяват ме също и моите учители.

Как избираш темите си? Всеки път е различно. Сега например е пролет и навън времето е слънчево. Вдъхновяват ме цветята, птиците.

Как се чувстваш в нашето училище? Мисля, че нашето училище е най-хубавото в града. В него всичко ми харесва. Учителите ме подкрепят във всичко, което правя.

Имаш много награди и успехи. Разкажи за тях. Не мога да кажа коя награда обичам най-много.

Имаш ли идол, ако имаш разкажи за него? Мои идоли са моите учители: г-н Халачев и г-жа Цв. Костадинова. Господин Халачев ме подкрепя във всички конкурси, в които участвам. Госпожа Костадинова ми преподава по Български език и литература и много харесвам нейните урци.

Имаш ли много приятели и по какво ги избираш? Имам много приятели. Държа моите приятели да се държат добре с мен и другите. И най-вече държа да бъдат себе си.

За какво мечтаеш? Мечтая да стана лекар с издадени книги.

Какво искаш да пожелаеш на съучениците си, на учителите по повод Патронния празник? Пожелавам на всички да са щастливи, здрави и засмени.

Сбогувахме се със Станимира и с обещанието, че тази среща няма да е последна.
Интервюто взеха: Атанас Касапов, Божидара Маринова, Димитър Караилюев

Трето основно през погледа на учителите, бивши възпитаници

Интервю с господин Александър Халачев, бивш възпитаник на Трето и настоящ учител по БЕЛ

Какви са разликите между 3-то сега и 3-то по времето, когато учихте тук? Някои от учителите, които ми преподаваха вече са взели заслужена почивка и отдых след дългите години усилен труд. Повечето класни стаи са придобили един по-модерен вид. Фоайетата са украсени с множество спортни купи, медали и грамоти, което показва, че през годините славата на училището се е повишава и че в Трето ОУ учат и творят много талантиливи и интелигентни ученици, които са напътствани от своите учители по най-добрия начин. За съжаление учениците са по-малко като брой, но такава е демографската ситуация в цялата страна. Да се надяваме, че това ще се промени.

Какви са първите ви спомени от училището? Интересен въпрос. В съзнанието ми изплуват интересно предаваните уроци в часовете по различни учебни предмети. Дълбоки следи в съзнанието ми са оставили зелените училища, които се организираха от училището, ученическите лагери в планината и на морето, походите. Всъщност още от времето, когато бях ученик до този момент, организирането на походи и дейности в природата е „запазена марка“ на училището.

Как виждате училището като институция след 20 години? Доста напред във времето ми се струват 20 години, но ако ме питате как си представям Трето ОУ след две-три години ще отговоря, че съм сигурен, че успехите на учениците и учителите ще продължат да правят сериозно впечатление поради техния огромен брой. Всички ще учат в изцяло обновена училищна сграда и дворни пространства.

Каква според Вас е ролята на учителя за изграждането на личността на ученика? Ролята на учителя за изграждането на личността на учениците е голяма, но пряко зависеща от отношението на родителите към цялостния образователен процес. За да расте детето в отлична среда и да изгради своята личност, е необходимо родителите, учителите и учениците да работят заедно, в синхрон.

Споделете момент от работата си, който Ви кара да се чувствате горд, че сте учител в III ОУ? Моментите, които ме карат да се чувствам горд са изключително много. От една страна успехите на моите ученици, а от друга успехите на училището като цяло и дейностите, които се осъществяват. Позволявам си да споделя, тъй като съм работил и в други училища, че за мен няма друго училище на територията на община Гоце Делчев, в което да се извършват толкова полезни, интересни, разнообразни, забележителни дейности – това ме прави горд. Горд съм, че имам възможност да преподавам на изключително интелигентни и талантиливи ученици, които много често печелят призови места в областни, национални и международни конкурси и състезания. Горд съм, че учениците, на които преподавам, са всеотдайни и трудолюбиви. Заедно с тях и техните родители реализираме всички прекрасни идеи.

Вие основахте клуб „Пирински стражи“. Смятате ли, че дейността му, която се разраства, ще допринесе за физическото и умствено оздравяване на ученици, учители и родители? Дейността на клуб „Пирински стражи“ помага на учениците и родителите по различни начини. Положителният ефект от всички организирани походи в планината и мероприятия е налице. Все повече родители се включват в походите, като по този начин заздравяват връзката родител – дете – учител. Всички членове на клуба научават с всеки изминал поход повече за своята родина, развиват своята физическа и екологична култура, което само по себе си е много полезно за изграждането на едни здрави физически и психически личности. Само за три години клуб „Пирински стражи“ успя да направи чудеса. Трябва да се отбележи, че е изключително отговорно и изискващо много време да се водят ученици и родители във високите части на Пирин, Рила, Родопите, Славянка и др. Но пък преживените емоции и видяната природна красота, съпътствани от детските усмивки, кара нас – ръководителите на клуба да продължаваме с пълна сила напред, знаейки че ще помогнем на децата да имат едно по-добро бъдеще. За това време членовете на клуб „Пирински стражи“ посетиха много културно-исторически обекти, както и изкачиха 34 върха, докоснаха се до 54 езера и видяха 51 водопада. Броят им непрекъснато расте, тъй като дейностите на клуба продължават. Участията в национални походи и спечелени призови места в областни, национални и международни конкурси за литературно творчество, изобразително изкуство, фотография, екодизайн, носят още по-високо самочувствие на туристите. Участвайки в три последователни години в най-големия туристически поход в Европа – Националния туристически поход „По стъпките на Ботев и неговата чета“ Козлодуй – Околчица, Пиринските стражи станаха единствените участници от община Гоце Делчев, които печелят 5 призови места – 2 първи и 1 второ за дисциплина и 2 трети за художествена самодейност, което е и прецедент в ученическата туристическа история на Гоце Делчев.

Участието в проекти, също заема голяма част от ежедневието на туристите. Природозащитниците участват в проекта на Трето ОУ – „Успяваме заедно“, който е част от Националния конкурс „Посланици на здравето“. Това стана възможно, след като проектът на Трето ОУ бе одобрен за втора фаза на конкурса за тази година и по този начин той стана единственият одобрен проект, изпратен от училища от община Гоце Делчев, който ще се бори за призово място за втори пореден път. Докосвайки се до планината, дишайки чист въздух, създавайки трайни приятелства, развивайки своята двигателна и физическа култура, придобивайки изключително полезни знания, младите туристи все по-добре се грижат за своето и чуждото здраве, разбирайки важността от водене на здравословен начин на живот и опазване на природата.

Кое предпочитате повече: да напишете незаслужена шестлица, или заслужена двойка? Не си позволявам да поставя незаслужена количествена оценка на учениците. Смятам, че това би било непрофесионално. Учениците трябва да бъдат поощрявани, мотивирани и подкрепени от своите учители, но не трябва да забравят, че неизпълнението на поставените задачи не се толерира и води след себе си до отправяне на забележка.

Какви са разликите между III-то сега и III-то по времето, когато учихте тук?

Лозана Грозданова. Това, което не се е променило в Трето основно училище е мисията на учителите, които с нестихващ ентузиазъм предлагат на своите ученици качествен образователен процес, възпитават и мотивират своите ученици, не спират да търсят и откриват техните заложби и да създават щастливо детство на всяко дете. Това което се е променило в училището е модернизирания материално техническа база, която предоставя възможност на учителите да разгърнат своята дейност за един по-модерен начин на преподаване, в крак с развитието на времето. Това е и причината моето дете да учи в III ОУ „Братя Миладинови“.

Какви са първите ви спомени от училището? Първите ми спомени от училището са прекрасни. Винаги съм ходила с желание на училище, защото ми беше интересно и забавно. Гордея се, че съм възпитаник на III ОУ „Братя Миладинови“.

Как виждате училището като институция след 20 години? Образованието е един целенасочен процес на възпитание, обучение и придобиване на съвкупни знания, умения, ценности, социални убеждения и навици. В широкия смисъл на думата образованието е процес на формиране на ума, характера и физическите способности на дадена личност, а също така и предаване на знанията, натрупани с поколения. Затова виждам училището, като институция след двадесет години така както и в миналото даващо това, което е необходимо за развитието на обществото

Каква според Вас е ролята на учителя за изграждането на личността на ученика? Според мен ролята на учителя е не само да дава академични знания, а и да изгражда личността на ученика. Когато ученикът поеме по своя път уверен и сигурен в действията си, готов да посрещне предизвикателствата на живота, тогава според мен учителя е свършил своята работа.

Споделете момент от работата си, който Ви кара да се чувствате горд, че сте учител в III ОУ? Точно определен момент от работата ми, който ме кара да се чувствам горда нямам. Чувствам се горда винаги, когато моите ученици успяват, когато се чувстват удовлетворени от постигнатите успехи и се стремят да успяват винаги.

Вие основахте клуб „Пирински стражи“. Смятате ли, че дейността му, която се разраства, ще допринесе за физическото и умствено оздравяване на ученици, учители и родители? Ползите от връзката с природата за подрастващото дете, а и за всеки пораснал човек, се изразяват в развиване на ценни личностни, социално значими качества: смелост, инициативност, находчивост, самообладание, самостоятелност, самоувереност, адаптивност, самооценка. Нараства умението за социална интеграция и взаимодействие с другите деца.

Пълноценно общуваме с учениците и техните родители в една непринудена, предразполагаща природна среда. Градим взаимно доверие помежду ни, което ни помага при работата в училище.

Редакционният колектив на III-ти „в“ благодари на всички читатели на „Нашият час“. За нас бе удоволствие да опознаем професията на журналиста, да интервюираме своите съученици и учители. С напътствията и грижата на 2-жа Червенкова, ние се научихме как да подбираме правилните думи, когато задаваме интересни въпроси и как да не се притесняваме. Надяваме се с този вестник да успеем да ви покажем начина, по който виждаме нашето училище – цветно, интересно и успяващо! Очаквайте още в следващия брой!

